

# Szívügyek

VISSZHANG - LXVI. évfolyam, 7. szám, 2022. február 18.

Jenő, testvérem a nemzeti elembertelenedésben, végleg magadra hagytunk a halottak zsúfolt birodalmában.

Röstellem, de nem értem oda a szertartásra. Ott voltam a temetőben, de engem is megállított sírodtól majd egy kilométerre rendetlenkedő szívem. Betett a foggyulladásra beszédett rengeteg antibiotikum. Le kellett ülnöm a bejárattól alig száz méterre, egy hideg padra, az üvegvitrinben kiállított hatalmas fekete gyászhintó mellé. Lányom vitte oda Tőled búcsúzó virágainkat.

Dühös voltam magamra, ahogy Te is annyiszor a világra. Például, amikor Te vittél bennünket Debrecenbe a cigányok elleni gyilkosságsorozat elmaradt katarzisa okán rendezett konferenciára. Az úton végig politikailag egyáltalán nem korrekt viccekkel szórakoztattuk egymást. Egyedül arra kértél bennünket, hogy ne keverjük a cigány-, zsidó- és melegtémákat. Tartsunk rendet a káoszban! – jelentetted ki, szokásod szerint kristálytiszta megfogalmazva a dolgok lényegét.

Aztán alig fél órával azután, hogy kezdetét vette az egyetem nagytermében az eszmecsere, fölálltál és otthagytad az egészet. Csík Jucival, a Klubrádióból és a Tilosból is azóta kiebrudalt cigánymagazin szerkesztő-riporterével mentünk utánad az első szünetben. A kocs mellett vontunk kérdőre. „Hát nem tűnt föl nektek, hogy egyetlen cigányt sem hívtak meg? Megint nélkülünk papolnak rólunk...” Aztán azt mesélted, hogy keresnek mindenféle ellenzéki pártok, lépj be közéjük: „Megköszöntem, de mondtam nekik, nem vagyok alkalmas díszcigánynak, ugyanis van saját véleményem.” Miután az ellenzék rehabilitálta a neonáci, cigánygyűlölő Jobbikot, Te tiltakoztál, és nem voltál hajlandó beállni a nagy népfrontos összeborulásba, többet már nem hívtak.

A temetés alatt újraolvastam Hidvégi-B. Attila tőled búcsúzó szép írását. „Elment a legnagyobb küzdő, aki minden áldott nap harcba indult a jogfosztottság ellen” ([Valaki járt a fák hegyén](#), ÉS, 2022/5., febr. 4.).

Hideg, barátságtalan délután volt. Dühösen dudáló, szitkozódó autósok fordultak vissza mellettem, akiket nem a szívük, hanem a sorompó nem engedett tovább.